

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
สำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด*

THE DEVELOPMENT OF TEACHERS' LEARNING MANAGEMENT COMPETENCY USING
TO LEARNING COMMUNITY PROFESSIONAL FOR ANUBAN TESABANMEUNG
ROI-ET SCHOOL

ชนัญธิดา โต๊ะถม¹

Chananthida Tothom¹

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด¹

Anuban Tesabanmeung Roi-et School, Thailand.¹

Email : chanantida2526@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด 2) สร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด 3) ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มีลักษณะเป็นการวิจัยและพัฒนา กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา ได้แก่ ครูโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จำนวน 26 คน ผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณารูปแบบ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามความพึงพอใจ และคู่มือการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ในภาพรวมมีระดับคุณภาพปานกลาง 2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา ผลการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่

ในระดับมาก 3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 3) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อกระบวนการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. รูปแบบพัฒนาครู 2. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้

ABSTRACT

The objectives of this research are to 1) study the current condition problems and needs in development teachers' learning management competency using professional learning community for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. 2) Create a model for development of teachers' learning management competency using to learning community Professional for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. 3) Experiment with a model for development teachers' learning management competency using professional learning community for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. It is characterized by research and development. The target group for development are 26 teachers of Anuban Tesabanmeung Roi-et School, 9 experts in group discussions to consider formats. The research tools include a questionnaire on current conditions, problems, and needs for development learning management competency. Group discussion recording form, Model Appropriate Assessment Form A knowledge and understanding test for learning management Learning Management Ability Evaluation Form Satisfaction questionnaire and manual for using the format Data were analyzed using statistics, mean, percentage, and standard deviation. The qualitative data were analyzed by content analysis.

The research results: 1. the current conditions and competencies of teachers' learning management for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. Overall, it is of medium quality. 2. Model for developing teachers' learning management competencies using professional learning communities for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. The development has three components as follows. Part 1: Teachers' learning management competencies using professional learning communities for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. Part 2: Components of the model for development teachers' learning management competencies using professional learning communities for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. Part 3: The development process. Results of the inspection, evaluating the suitability and feasibility of the model for developing teachers'

learning management competencies for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. The experts found that there was a high level of appropriateness and a high level of feasibility. 3. The results of the trial and evaluation of the use of the model for development teachers' learning management competencies using professional learning communities for Anuban Tesabanmeung Roi-et School found that 1) Teachers' knowledge and understanding of learning management after using the model is higher than before using the model. The difference is significant at the .05 level. 2) The ability of teachers to manage learning Overall, it is at the highest level. When considering each aspect, it was found that it was at the highest level in every aspect. 3) Teachers' satisfaction with the development process according to the model for development teacher learning management competency for Anuban Tesabanmeung Roi-et School. Overall, it is at the highest level.

Keywords : 1. The teacher Development Model 2. The professional learning community 3. Learning Management Competency

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ซึ่งเป็น กฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการศึกษาสู่มาตรฐานระดับชาติที่ให้ความสำคัญต่อครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยกำหนดไว้ในหมวด 7 มาตรา 52 ให้กระทรวงศึกษาธิการ ส่งเสริมให้มี ระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและ มาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ครูจำเป็นต้องมีความรู้และความสามารถ เพื่อให้เป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนกระบวนการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานของครูที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรมุ่งเน้นการบูรณาการเข้าไปกับงานประจำ กล่าวคือ เป็นการพัฒนารอบบนพื้นฐานของการปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ประจำวันที่ออกแบบให้ครูได้พัฒนาตนเองไปพร้อม ๆ กับการทำหน้าที่ปกติในลักษณะ ที่เป็นวงจรการพัฒนา โดยให้ครูมองไปที่ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (ธีระชัย รัตนรังษี, 2560; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เป็นสมรรถนะหนึ่งที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ได้กำหนดเป็นสมรรถนะประจำสายงาน เพื่อใช้ในการประเมินสมรรถนะของครู ประกอบด้วย 1. ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2. ความสามารถในการเนื้อหาสาระที่สอน 3. ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4. ความสามารถในการใช้และพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5. ความสามารถในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งครูในฐานะที่เป็นปัจจัยหลักของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงควรได้รับการพัฒนา

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดต่อไปสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการกำหนดให้มีระบบการพัฒนาที่เน้นสมรรถนะ (Teachers and personals Competency) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการฝึกความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) แรงจูงใจ (Motivation) ทศนคติ (Attitude) และคุณลักษณะส่วนตัวของบุคลากรเข้าด้วยกันแล้วแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงานในบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่นและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครู พบว่าการพัฒนาครูนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เกี่ยวกับการพัฒนาครู พบว่า การพัฒนาครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่จะสามารถพัฒนาครูให้มีสมรรถนะทางวิชาชีพที่สูงขึ้น ซึ่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพัฒนามาจากแนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้และปรับประยุกต์ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนที่มีบริบทด้านความสัมพันธ์เชิงชุมชนที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับฐานวัฒนธรรม พฤติกรรมเชิงคุณค่า ความเป็นกัลยาณมิตร และการเรียนรู้ร่วมกันที่เปลี่ยนแปลงให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้และพัฒนากิจการการเรียนรู้สู่คุณภาพผู้เรียน โดยที่มีเป้าหมายร่วมกัน คือ การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (สมศักดิ์ บุญคำ, 2560; Castetter, W.B. and Young, I.P., 1994) นอกจากนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 - 2579 ได้กำหนดแนวทางพัฒนา คุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยพัฒนาระบบการพัฒนาวิชาชีพของครู ในสถานศึกษาด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้ครูเกิดสังคมการเรียนรู้ ในการพัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา รวมทั้งแลกเปลี่ยน ประสบการณ์และสร้างสังคมครูที่เข้มแข็งในการพัฒนาตนเองและนักเรียนให้เต็มศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

กระบวนการจัดเรียนรู้เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด การสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ขึ้น มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความตื่นตัวใน กิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitive Activity) ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติ การทำงานของสมอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนตื่นตัวและกระตือรือร้นในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ รวมไปถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง และกิจกรรมด้านพฤติกรรม (Behavioral Activity) ซึ่งเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในขั้นตอนจริงของงาน (Mayer, R. E., 2004) ทั้งนี้ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้จะเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียน ลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันและผู้เรียนกับครู โดยผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะและผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เน้นพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง นักเรียน ได้รับความรู้จากประสบการณ์และกระบวนการสร้างองค์ความรู้ ซึ่งเชื่อมโยงเนื้อหาการเรียนรู้จนเกิด เป็นความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง และใช้วิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ให้เอื้อต่อการทำงานแบบร่วมมือกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562)

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่มีนโยบายที่สอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ มีภารกิจหลัก คือ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา แต่จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2563 พบว่าคะแนนเฉลี่ย 4 รายวิชา เท่ากับ 33.95 คะแนน จากผลการทดสอบดังกล่าว พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 50 คะแนนทุกรายวิชา และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบ โดยภาพรวมของประเทศ พบว่าผลการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศทุกรายวิชา ต่อมา ในปีการศึกษา 2564 พบว่าคะแนนเฉลี่ย 4 รายวิชา เท่ากับ 43.25 คะแนน จากผลการทดสอบ ดังกล่าว พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 50 คะแนน จำนวน 2 รายวิชา และคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 50 คะแนน จำนวน 3 รายวิชา และเมื่อพิจารณาผลการทดสอบโดยภาพรวมของประเทศ ผลการทดสอบ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ 2 รายวิชา คือ รายวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ส่วนรายวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละรายวิชาใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ร้อยละของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไป ภาพรวมของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2564 มีค่าเท่ากับร้อยละ 77.18 โดยเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จากผลการจัดการศึกษาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ผลการพัฒนาคุณภาพนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดยังไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนยังไม่มีประสิทธิภาพ พบว่า มีประเด็นสำคัญ ดังนี้ 1) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู 2) พื้นฐานครอบครัว และ 3) พื้นฐานของนักเรียน สำหรับการพัฒนารูปแบบครั้งนี้ได้ให้ความสนใจในประเด็นการจัดการเรียนรู้ของครู เพราะครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ ปัจจุบันโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้ดำเนินการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูด้วยวิธีการอย่างหลากหลาย เช่น การส่งครูเข้าร่วมอบรมประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน และเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ เป็นต้น แต่จากผลการดำเนินการพบว่า ครูยังมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบเดิม ๆ เช่น สอนตามหนังสือเรียน ครูเป็นผู้บอกความรู้ให้กับนักเรียนมากกว่าเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารของโรงเรียนจึงจำเป็นต้องหาแนวทางพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการ จัดการเรียนรู้อที่มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงได้เห็นความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และได้นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครู เนื่องจากมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่จะสามารถพัฒนาครูให้มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่สูงขึ้น โดยแนวคิดของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นเป็นการรวมกลุ่มกันของครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูร่วมกันผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมมือร่วมกัน ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกันและกันทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาและสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมือง

ร้อยเอ็ด ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของครูและสถานศึกษา เพื่อให้ครูสามารถพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามความคาดหวังของทุกฝ่าย โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู การพัฒนาครู หลักการการเรียนรู้ การพัฒนารูปแบบ ด้วยรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพื่อให้ครูมีโอกาสพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในตัวเองไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ สามารถทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างเข้มแข็งจริงจัง และดำเนินงานด้านการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่มีคุณภาพของการจัดการศึกษาทุกระดับต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

2.2 เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

2.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเมืองโรงเรียนอนุบาลเทศบาลร้อยเอ็ด

3. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกำหนดเป็นนโยบายในสถานศึกษาเพื่อใช้ในการนิเทศกำกับติดตามให้กับบุคลากรของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ผลการวิจัยทำให้ได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดที่มีประสิทธิภาพ

3.3 ผลการวิจัยทำให้ครูสามารถพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ตามความคาดหวังของทุกฝ่าย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน การพัฒนาบุคลากร หลักการการจัดการเรียนรู้ และศึกษาจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและของครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด รวมทั้งสิ้น จำนวน 186 คน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เป็นการพิจารณาร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ที่ได้จากการสอบถามผู้บริหารสถานศึกษาและครู แล้วจัดทำร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบ โดยการสนทนากับผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน ร่วมพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด และความเหมาะสมของกลุ่มการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดเป็นการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบ โดยการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ใช้แบบแผนการวิจัยเป็นแบบทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูและความพึงพอใจของครูที่มีต่อกระบวนการพัฒนาครูตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ในปีการศึกษา 2565 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานงานวิจัยด้วยค่า t-test

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู จากข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาครู ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ พบว่า สภาพปัจจุบันสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ในภาพรวมมีระดับคุณภาพปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1)ด้านความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2)ด้านความสามารถในเนื้อหาสาระที่สอน 3) ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 4)ความสามารถในการใช้และพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ มีระดับคุณภาพปานกลาง และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีระดับคุณภาพน้อย ได้แก่ ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

5.2 ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด พบว่า 2.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ส่วนที่ 1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มี 5 ด้าน คือ 1) ด้าน

ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านความสามารถในเนื้อหาสาระที่สอน 3) ด้านความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านความสามารถในการใช้และพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) ด้านความสามารถในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการพัฒนา ระบบสนับสนุน เงื่อนไขความสำเร็จ และการวัดและประเมินผล ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ขั้นที่ 3 การจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 5 การแสดงผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 2.2 ผลการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

5.3 ผลการทดลองใช้และประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด พบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน 3) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อกระบวนการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า สภาพปัจจุบันครูมีการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการขาดระบบพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาไม่ตรงกับความต้องการในการพัฒนา สภาพปัจจุบันสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ด้านความสามารถในเนื้อหาสาระที่สอน 3) ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 4) ความสามารถในการใช้และพัฒนาวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ มีระดับคุณภาพปานกลาง และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีระดับคุณภาพน้อย ได้แก่ ความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของหลายๆ คนที่พบว่าปัญหาการพัฒนาครู คือการพัฒนาที่ไม่ตรงกับความต้องการของครู ทำให้การพัฒนาไม่ประสบความสำเร็จ จึงควรการวางแผนปรับปรุงคุณภาพครูประจำการควรเริ่มต้นจากปัญหาความต้องการของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีระชัย รัตนรังษี (2560) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน 2) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม 3) การจัดการเรียนรู้ผู้เรียน 4) การโค้ชแบบเพื่อนช่วย

เพื่อน 5) การถอดบทเรียนหลังปฏิบัติการ และมีเงื่อนไข 2 ประการ คือ ภาวะผู้นำและบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

6.2 ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด พบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ส่วนที่ 1 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านความสามารถในเนื้อหาสาระที่สอน 3) ด้านความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านความสามารถในการใช้และพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) ด้านความสามารถในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการพัฒนา ระบบสนับสนุน เงื่อนไขความสำเร็จ และการวัดและประเมินผล ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนา มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ขั้นที่ 3 การจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ขั้นที่ 5 การแสดงผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 2) ผลการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากการดำเนินงานในขั้นตอนนี้จะมียกเว้นเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผลที่ได้จากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจปรับปรุงและพัฒนารูปแบบต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ บุญคำ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนด้วยวิธีสนทนากลุ่มเชิงคุณภาพสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก

6.3 ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด มีผลดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูหลังการใช้รูปแบบสูงกว่า ก่อนการใช้รูปแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากครูได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เน้นส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวทางการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งตลอดระยะเวลาการพัฒนามีการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาจากเพื่อนครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ 2) ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องมาจากครูได้รับการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามกระบวนการพัฒนา 5 ขั้น ซึ่งในการพัฒนาครูแบ่งออกเป็น 4 วงรอบ ตลอดปีการศึกษา มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ และมีการประเมิน พัฒนาการด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้

และการประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครู จำนวน 4 ครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งมีการสะท้อนผล และให้ข้อเสนอแนะแก่ครู เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น 3) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อกระบวนการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ บุญคำ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนด้วยวิธีสถานการณ์ชี้แนะทางปัญญาสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

7. องค์ความรู้ใหม่

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู เป็นกระบวนการพัฒนา มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง ขั้นตอนการร่วมกัน มองเป้าหมายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และร่วมกันกำหนดทิศทางสู่การปฏิบัติที่สามารถบรรลุได้จริงทั้งเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติจะต้องวิเคราะห์ความเป็นไปได้จริง วางแผนและกำหนดเป้าหมายในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นและพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อมุ่งสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จมีประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเกิดจากความเต็มใจที่จะปฏิบัติภารกิจร่วมกันอย่างเต็มที่จากเพื่อนครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม หมายถึง ขั้นตอนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทั้งด้านความรู้ความคิด และประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ระหว่างครูภายใต้การประสานงาน ร่วมกันเป็นทีม ในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของทีมให้เกิดขึ้น มีการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน การถ่ายทอดความรู้ด้วยการสนทนาและอภิปรายร่วมกัน โดยมีการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษา จากเพื่อนครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้แนวคิดของทีมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อไปสู่เป้าหมายของสถานศึกษา

ขั้นที่ 3 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง ขั้นตอน การนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยมีการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากเพื่อนครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ร่วมกันสังเกตการจัดการเรียนรู้ นำผลที่ได้จากการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ขั้นตอนการ ร่วมกันอภิปราย แสวงหา และสะท้อนผลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรค โดยมีการโค้ชและการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำจากเพื่อนครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำข้อมูล ที่ได้ไปสู่การวางแผนการพัฒนาต่อไป

ขั้นที่ 5 การแสดงผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน หมายถึง ขั้นตอนการนำเสนอ ผลงานและแนวปฏิบัติที่ดี ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยจัดแสดงผลงานในรูปแบบนิทรรศการและจัดเวที

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะครู ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่บริการ ร่วมให้กำลังใจ ให้ข้อเสนอแนะ ถอดบทเรียนจากการดำเนินงานและสะท้อนผล การพัฒนาครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 หน่วยงานต้นสังกัด เช่น สำนักงานการศึกษา เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในสังกัดเพื่อนำผลการประเมินไปใช้วางแผนในการพัฒนาครู

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดไปใช้ในสถานการณ์ทั่วไป ควรคำนึงถึงความพร้อมและความต้องการของครูผู้รับการพัฒนา ควรมีการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูในสังกัดเพื่อนำผลการประเมินไปใช้วางแผนในการพัฒนาครู

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการพัฒนาบุคลากร ในรูปแบบและเงื่อนไขลักษณะอื่น ตามบริบทความพร้อมและข้อจำกัดของผู้สอน ผู้ให้คำแนะนำปรึกษาและปัจจัยสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู ควรมีการวิจัยถึงตัวแปรหรือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไปใช้

9. เอกสารอ้างอิง

- ธีระชัย รัตนรังสี. (2560). การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมศักดิ์ บุญคำ. (2560). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ.2562. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Castetter, W.B. and Young, I.P. (2000). *The Human resource function in education administration*. 7th ed. New Jersey : Prentice – Hall.

Mayer, R. E. (2004). Should There Be a Three-Strikes Rule Against Pure Discovery Learning?. *American Psychologist*. 59(1). 14–19.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยและพัฒนาฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของผู้บริหารจากต้นสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือและตรวจสอบงานวิจัยให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากผลงานวิจัย ผู้วิจัยขอขอบแต่บูรพาจารย์ทุกท่าน และงานวิจัยนี้ส่งผลต่อให้เกิดแก่สถานศึกษา คณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้